

آن خانمی که در راهپیمایی های ملی شرکت می کند به هنجارها علاقه مند است و حتی اگر موافق نباشد به دنبال برهم زدن آنها و مبارزه با این هنجارها نیست.

روزنامه جوان در یادداشتی نوشت:

معمولاً پس از هر راهپیمایی ملی یا انتخابات سراسری تصاویری منتشر می شود که حاکی از حضور افرادی است که ظاهر و پوشش آنها با عموم متشرعین متفاوت است و همین امر مستمسکی در اختیار برخی قرار می دهد تا مدعی شوند که حکومت در مقابل پوشش این ها و سایر افرادی شبیه به این ها در مقاطع غیرانتخابات و راهپیمایی استاندارد دوگانه دارد و می پرسند چرا در اوقات دیگر همین افراد با برخورد گشت ارشاد مواجه می شوند و در اینجا برعکس تجلیل هم می شوند؟ به گزارش اسپادانا خبر، روزنامه جوان در یادداشتی نوشته است:

برای بررسی این ادعا و پاسخ منطقی به آن باید نخست ببینیم حجاب از نظر قانونی چیست و در حال حاضر گشت های پلیس امنیت اخلاقی چگونه این قانون را اجرا می کنند. بر اساس قانون مجازات اسلامی رعایت نکردن حجاب شرعی جرم انگاری شده است و کسی که حداقل آشنایی با شریعت داشته باشد می داند آنچه در فقه به عنوان حجاب زنان تلقی شده با نوع پوشش تعدادی از بانوان جامعه ما - که کم هم نیستند - فاصله زیادی دارد اما بیشتر این خانمها همه روزه به خیابان می آیند و تعداد بسیار کمی از کل این خانمها با اعمال قانون از سوی گشت امنیت اخلاقی - یا آن گونه که معروف است، گشت ارشاد - مواجه می شوند. در واقع این قانون در حال حاضر تقریباً اجرا نمی شود. حتی پلیس هم این ادعا را ندارد - و چه بسا امکانش هم مهیا نباشد - که به دنبال اجرای کامل ضوابط این قانون باشد. پس پلیس امنیت اخلاقی چه می کند؟

مبنای قانونی عمل پلیس امنیت اخلاقی مواد قانونی دیگری است که به جرم انگاری هنجارشکنی در پوشش اشاره دارد. هنجارشکنی لزوماً به معنای تخلف و تخطی از هنجارها نیست بلکه مخالفت و ضدیت و زیر پا گذاشتن با برنامه و هدف دار هنجارها است. هنجارشکن کسی است که عمداً می کوشد با هنجارهای جامعه مبارزه کند و آنها را زیر پا نهد. روشن است که عده بسیار کمی از خانمهایی که حجاب شرعی را کاملاً رعایت نکرده اند در این زمره هستند و بیشتر این خانمها چنین نیت و هدفی ندارند. همین دسته بسیار کم مخاطب گشت معروف به ارشاد هستند و البته آن گونه که پلیس می گوید ابتدا به آنها تذکر لسانی داده و از آنها درخواست می شود وضعیت پوشششان را درست کنند و تنها در صورت نمرود (که شاید نشانه ای از همان نیت هنجارشکنانه باشد) به مقر انتظامی منتقل می شوند. حال ممکن است ندهایی به همین روش پلیس باشد، ضوابط عمل به دقت تعریف نشده باشد یا اصلاً در اجرای آن نیز دقت کافی به عمل نیاید، در مصداق یابی هنجارشکنی اشتباه شود و مواردی مشاهده شود که عرفاً هنجارشکن تلقی نشوند اما مورد مخاطب و برخورد پلیس قرار گیرند یا حتی نوع برخورد و تذکر پلیس به گونه صحیحی نباشد. در ماجرای امینی ندهایی در این خصوص وارد شده است. همه اینها ممکن است اما موضوع این بحث نیست، مسئله ما در اینجا این است که ضابط قانون اساساً به دنبال اعمال حجاب قانونی نیست و هدف آن جلوگیری از هنجارشکنی است اما در مقابل آن خانمی که در راهپیمایی ملی شرکت می کند و با رأی خود در انتخابات علاقه اش را به میهنش نشان می دهد، در واقع نشان می دهد که به هنجارها و ارزشهای عمومی این جامعه علاقه مند است و حتی اگر در عمل با برخی از آنها موافق نباشد به دنبال برهم زدن آنها و مبارزه با این هنجارها نیست. اصل حضور او در یک اقدام ارزشمند ملی نشان از حاکمیت ارزشها بر ذهن و فکر او دارد و عدم موفقیت در رعایت همه ضوابط این ارزشها را نمی توان به منزله اراده بر مقابله با این ارزشها دانست. بنابراین روشن است که وضعیت این بانوان اساساً با آن اقلیت هنجارشکنی که قبلاً اشاره شد متفاوت است.

رهبر معظم انقلاب اسلامی سال ۱۳۹۱ در خراسان شمالی به نمونه‌ای از همین موارد اشاره کرده و فرمودند:

«بعضی از همین‌هایی که در استقبال امروز بودند و شما الآن در این تریبون از آن‌ها تعریف کردید، خانم‌هایی بودند که در عرف معمولی به آن‌ها می‌گویند «خانم بدحجاب»؛ اشک هم از چشمش دارد می‌ریزد. حالا چه کار کنیم؟ ردش کنید؟ مصلحت است؟ حق است؟ نه، دل، متعلق به این جبهه است؛ جان، دلباخته به این اهداف و آرمان‌هاست. او یک نقصی دارد. مگر من نقص ندارم؟ نقص او ظاهر است، نقص‌های این حقیر باطن است؛ نمی‌بینند. «گفتا شیخا هر آنچه گویی هستم / آیا تو چنان که می‌نمایی هستی؟». ما هم یک نقص داریم، او هم یک نقص دارد. با این نگاه و با این روحیه برخورد کنید. البته انسان نهی از منکر هم می‌کند؛ نهی از منکر با زبان خوش، نه با ایجاد نفرت.»

برچسب‌ها: [حجاب](#) [1]

[حقوق شهروندی](#) [2]

[اعتراض](#) [3]